

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/170/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112202142
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5112202142.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobkyne: Ing. R. X., CSc., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., ul. Z. E. č. XX, zastúpená splnomocneným zástupcom JUDr. Martinom Olosom, advokátom so sídlom K., ul. M. R. X. č. XX, proti žalovanej: M. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., ul. X. D. č. XX, zastúpená splnomocneným zástupcom Mgr. Róbertom Kučerom, advokátom so sídlom K., ul. X. D. č. XX, o zaplatenie sumy 796,56 eur príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 18C/361/2012-338 zo dňa 04. februára 2016, takto

rozhodol:

zmenu žaloby **n e p r i p ú ť a .**

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch, ktorým odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľke sumu vo výške 663,80 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, ktorým žalobný návrh vo zvyšnej časti zamietol a ktorým navrhovateľku zaviazal nahradiť odporkyni trovy konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 141,19 eur na účet právneho zástupcu odporkyne, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, **p o t v r d z u j e .**

Žiadna zo strán **n e m á** na náhradu trov odvolacieho konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 18C/361/2012-338 zo dňa 04.02.2016 odporkyňu (ďalej „žalovanú“ zaviazal zaplatiť navrhovateľke (ďalej „žalobkyni“) sumu vo výške 663,80 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobný návrh vo zvyšnej časti zamietol. Navrhovateľku zaviazal nahradiť odporkyni trovy konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 141,19 eur na účet právneho zástupcu odporkyne, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Konštatoval, že žalobkyňa sa žalobou domáhala voči žalovanej uloženia povinnosti na zaplatenie sumy 796,56 eur s poplatkom z omeškania od 01.10.2010. Uplatnený nárok odôvodnila tým, že na základe nájomnej zmluvy poskytla žalovanej do užívania bytový priestor na dobu určitú a žalovaná bola povinná platiť cenu nájmu vo výške 2.000,- Sk mesačne vrátane spotrebovanej elektrickej energie, tepla, vody a ostatných režijných nákladov. Žalovaná však nájomné za čas od 01/2009 do 12/2009 riadne neplatila (za 12 mesiacov po 66,38 eur). Súd posúdil vzťah medzi účastníkmi konania ako občianskoprávny. Z predloženej nájomnej zmluvy zo dňa 30.11.2007 zistil, že uvedeného dňa žalobkyňa ako prenajímateľ a žalovaná ako nájomca uzavreli nájomnú zmluvu na dobu určitú. Predmetom zmluvy bol nájom jednej obytnej miestnosti pre žalovanú so spoločným užívaním kuchyne, chodby a kúpeľne spolu s vlastníčkou bytu (žalobkyňou - poznámka odvolacieho súdu). Žalovaná trvala na tom, že zmluva je neplatná pre neurčitosť dojednaní výšky nájomného. Taktiež preto, že v skutočnosti bola platená suma 250 eur. Zároveň namietala premlčanie keďže podľa jej názoru ide o nárok titulom bezdôvodného obohatenia.

Vzhľadom na predmet nájmu, keďže ide o časť bytu, v zmysle už predchádzajúceho právneho názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie (nutnosť aplikácie § 663 Občianskeho zákonníka s tým, že nie je možné aplikovať ust. § 685 Občianskeho zákonníka lebo nejde o nájom bytu ako celku a preto sa pre predmetnú zmluvu sa nevyžadujú také náležitosti, aké sa požadujú pre platnosť nájmovej zmluvy podľa § 685 Občianskeho zákonníka) posúdil, že nájmná zmluva bola uzavretá účastníkmi konania ako zmluvnými stranami platne a to v zmysle ust. § 663 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na posúdenie, že zmluva je platná a teda nedošlo k bezdôvodnému obohateniu, súd posúdil, že námietka premlčania je iba v časti opodstatnená. Nakoľko nárok je uplatnený za obdobie 01.01.2009 - 31.12.2009 a v zmysle čl. II. zmluvy splatnosť bola dojednaná - 2 mesiace vopred do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred, teda za 01/2009 bola žalovaná povinná zaplatiť nájomné do 25.11.2008 a za 02/2009 do 25.12.2008. S poukazom na to, že žalobný návrh bol podaný na súde dňa 23.01.2012, bol podaný pred uplynutím 3-ročnej premlčacej lehoty za obdobie 03/2009-12/2009. Nárok žalobkyne vzhľadom na splatnosť dojednanú v zmluve je premlčaný iba za mesiace 01/2009 a 02/2009. Medzi účastníkmi konania boli sporné úhrady nájmovej. Žalobkyňa predložila zmluvu s vpísanými jednotlivými úhradami žalovanou za konkrétne obdobia s poznámkou - zaplatené. Podľa toho žalovaná uhradila dohodnuté splátky za obdobie 09/2008, 10/2008, 11/2008. Následne žalobkyňa má síce poznačené aj obdobie 01.12.2008 - 31.12.2008, ale bez poznámky, že zaplatené, ale až v ďalšom riadku žalobkyňa poznačila - „2009 január zapl. 6.000,- Sk“. Tieto poznámky ohľadom zaplataenia spisovala sama žalobkyňa. Žalovaná nepreukázala hodnoverne žiadnu úhradu nájmovej s poukazom na závery odvolacieho súdu v predchádzajúcich rozhodnutiach, pričom žiadne ďalšie dokazovanie už nebolo vykonané, ani navrhované. Súd však poukázal, že žalobkyňa hoci tvrdila, že žalovaná jej neplatila nájomné, sama predložila dôkaz, ktorý jej tvrdenia vyvrátil - a to vyššie uvedenú zmluvu s jej poznačením o úhradách - o zaplatení. V predloženej zmluve si totiž žalobkyňa sama a dobrovoľne poznačovala jednotlivé úhrady s uvedením obdobia so skratkou „zapl.“ Predsa keby k úhradám nedošlo, nebol dôvod, aby si poznačovala do zmluvy úhrady s uvedením, že „zaplatené“. Na základe toho súd posúdil, že žalovaná za 12/2008 neuhradila splátku, ale v 01/2009 zaplatila naraz sumu 6.000,- Sk, teda v zmysle zmluvného dojednania - za 12/2008, 01/2009 a 02/2009. Súd tak dospel k záveru, že žalovaná uhradila nájomné za obdobie do 02/2009, aj keď po splatnosti. Hoci žalobkyňa požadovala zaplataenie nájmovej od 01.01.2009 do 31.12.2009, súd posúdil, že žalovaná je skutočne dlžná nájomné, ale len za 10 mesiacov, t.j. 663,80 eur (66,38 eur x 10 mesiacov) za obdobie 03/2009-12/2009. Žalovaná síce trvala na tom, že platila nájomné riadne a dokonca v sume 250 eur mesačne, čo preukazovala predovšetkým svojim priateľom - svedkom Minhuľinom, avšak odvolací súd v predchádzajúcom rozhodnutí poukázal na to, že z jeho svedeckej výpovedi len ťažko možno ustáliť, že by žalovaná preukázala platenie nájmovej vo výške 250 eur. Ďalšie dokazovanie ohľadom toho nebolo vykonané, ani navrhované. Nemožno preto vyvodit' iný záver, než dal odvolací súd, ktorého názorom je súd viazaný. Čo sa týka svedkyne Boroňovej, ktorá tvrdila, že na nájmovej platila iba sumu uvedenú v zmluve 2.000,- Sk, tak súd poukázal na to, že na jednej strane nie je dôvod, prečo by ďalší nájomca mal platiť niekoľkonásobne vyššiu sumu, ale na druhej strane nemožno vylúčiť dohodu na inú výšku nájmovej, teda táto svedecká výpoveď nemala žiadny vplyv na zistenie relevantných skutočností pre toto konanie. Podľa súdu keďže nemožno v zmysle vysloveného názoru vzťah podriaďit' pod ust. § 685 Občianskeho zákonníka, nie je možné ani aplikovať ust. § 697 Občianskeho zákonníka a teda priznať uplatňovaný poplatok z omeškania. V danom prípade v súlade s vysloveným názorom odvolacieho súdu žalobkyňa má nárok iba na úroky z omeškania, avšak tieto nepožadovala, ale požadovala poplatok z omeškania. Keďže ide o dva rôzne hmotnoprávne nároky a súd je viazaný návrhom, nebolo možné zo stany súdu prekvalifikovať tento nárok na úroky z omeškania. Žalobkyňa v tej časti nežiadala zmenu návrhu a trvala na pôvodnom návrhu. Súd ho preto nepriznal a v tej časti tiež žalobný návrh zamietol. Vzhľadom na výsledok konania vo veci samej súd rozhodol o trovách konania s poukazom na ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O. s. p.“. Vzhľadom na to, že v časti súd žalobnému návrhu žalobkyne vyhovel a v časti tento zamietol bol úspech žalobkyne len čiastočný. Pri percentuálnom vyjadrení úspechu žalobkyne a žalovanej, čo predstavuje podiel medzi tým, čo bolo zo stany súdu žalobkyňi priznané a tým, čoho sa domáhala (663,80 eur : 1.683,13 eur - pre potreby stanovenia rozsahu uplatneného a priznaného nároku súd vyčíslil priznanú istinu a žiadanú istinu s poplatkom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku, t.j. k 04.02.2016), predstavuje úspech žalobkyne 39 % a úspech žalovanej 61 %, teda čistý úspech žalovanej je 22 % (61 % - 39 %), teda žalovaná má voči v konaní neúspešnému účastníkovi - žalobkyňi právo na náhradu uplatnených trov konania v rozsahu 22 %. Na základe uvedeného je žalobkyňa povinná nahradiť žalovanej trovy konania v sume 141,19 eur titulom trov právneho zastúpenia.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obidve strany konania.

3. Žalobkyňa v odvolaní podanom dňa 29.02.2016 napadla výrok o čiastočnom zamietnutí žaloby a výrok o trovách konania z dôvodu vady nesprávneho právneho posúdenia veci. Taktiež pre to, že na základe vykonaných dôkazov súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Aj keď súd dospel k správneému záveru že nájomná zmluva je platná, čo sa týka námietky premlčania, podľa jej názoru pohľadávka z titulu nájomného za mesiace január a február 2009 nie je premlčaná. Premlčacia doba je pri zmluvných plneniach z nájmu (t.j. nájomnom) 3 roky, čiže pohľadávka nemôže byť premlčaná. Súd mal preto podľa žalobkyne priznať plnú výšku uplatnenej istiny, t.j. aj nájomné za mesiace január a február 2009, nielen za mesiace marec - december 2009. Čo sa týka príslušenstva pohľadávky, vzhľadom na vyslovený predchádzajúci právny názor odvolacieho súdu, žalobkyňa si namiesto uplatneného poplatku z omeškania týmto v konaní voči žalovanej uplatňuje podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka zákonné úroky z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 796,56 eur za čas omeškania od 01.03.2013 do zaplatenia. Za čas omeškania do 28.02.2013 úroky z omeškania nežiada. S poukazom na ust. § 95 ods. 1, 2 a § 216 ods. 1 O. s. p. (všetky výsledky doterajšieho dokazovania možno objektívne použiť pre účely rozhodovania o zmenenom petite žaloby v časti príslušenstva, nakoľko ide výlučne o právne posúdenie veci /hmotnoprávnej povahy príslušenstva/ bez žiadnej zmeny skutkového stavu) žiadala preto vydať uznesenie o pripustení zmeny petitu návrhu nasledovne: „Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 796,56 eur, úroky z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 796,56 eur od 01.03.2013 do zaplatenia. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni náhradu trov právneho zastúpenia a iné trovy konania k rukám právneho zástupcu žalobkyne, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku“. Aj výrok o trovách konania považovala žalobkyňa za nesprávny. Spôsob výpočtu čistého úspechu a neúspechu sporových strán neobstojí. Okresný súd vo veci vydal 2 zamietajúce rozsudky, ktoré však boli na jej odvolania zrušené, čím sa konanie zbytočne časovo predĺžilo. Následne v treťom rozsudku súd tzv. napočítal príslušenstvo ku dňu vyhlásenia (tretieho) a to zreteľne v jej neprospech. Žalobkyňa uviedla, že nemá vedomosti či je prípustné, aby súd takýmto spôsobom pristupoval k výpočtu úspechu vo veci, nakoľko ak by súd rozhodol zákonne na prvý krát, k tejto situácii by nedošlo. Navrhla, aby odvolací súd po pripustení zmeny petitu podľa § 220 O. s. p. zmenil rozsudok okresného súdu tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 796,56 eur a úroky z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 796,56 eur od 01.03.2013 do zaplatenia a nahradiť jej trovy právneho zastúpenia v prvostupňovom a odvolacom konaní a iné trovy konania v zmysle konečného vyčíslenia trov na účet jej právneho zástupcu.

4. Žalovaná napadla prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu odvolaním podaným dňa 07.03.2016 výrok I. a III. rozsudku okresného súdu nestotožniac sa s odôvodnením predmetného rozhodnutia a s právnou kvalifikáciou.

Nadalej trvala na tom, že hoci nie je možné aplikovať ust. § 685 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o nájom iba časti bytu a nie bytu ako celku, ale v zmysle ust. § 853 Občianskeho zákonníka na daný nájomný vzťah treba použiť ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy obsahom a účelom im najbližšie. Videla preto potrebu aplikácie najbližších ustanovení, ktorými sú osobitné ustanovenia o nájme bytu podľa ust. § 685 Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu považovala nájomnú zmluvu za neplatnú v zmysle ust. § 39 pre rozpor s ust. § 686 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu absencie podstatnej náležitosti nájomnej zmluvy, keďže zákon (§ 686 Občianskeho zákonníka) ukladá ako podstatnú náležitosť nájomnej zmluvy podľa osobitných ustanovení o nájme bytov určiť presnou sumou nájomné a presnou sumou výšku úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu alebo aspoň spôsob, akým je možné určiť nájomné a výšku úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu, čo v danom prípade vôbec nie je splnené. Platnosť nájomnej zmluvy žalovaná namietala aj pre neurčitosť právneho úkonu s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka keďže nájomné v zmluve je uvedené jednou sumou a tak nemožno určiť presnou sumou výšku nájomného a presnou sumou výšku úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu alebo teda aspoň spôsob ich určenia. Z vykonaného dokazovania je však neurčité, aká výška nájomného bola dojednaná, keďže aj sama žalobkyňa vo svojich vyjadreniach potvrdila, že zmluvne dojednaná suma 2.000,- Sk zahŕňa okrem nájomného aj výšku úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu. Z toho dôvodu absentuje podstatná náležitosť zmluvy - výška dojednaného nájomného, keďže bez ďalšieho nemožno z dojednanej sumy 2.000,- Sk určiť a odčleniť, aká suma predstavuje nájomné a aká suma predstavuje výšku úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu. Žalobný nárok by sa v tom o prípade mohol posudzovať ako bezdôvodné obohatenie. Nakoľko však ona vzniesla v priebehu konania námietku premlčania, nárok žalobkyne by bol premlčaný. Žalovaná navrhla preto rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že žalobný návrh odvolací súd zamietne a žalobkyňu zaviazže

povinnosťou nahradiť jej trovy prvostupňového a odvolacieho konania, prípadne aby zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

5. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovanej písomne nevyjadrila.

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadrila.

7. Odvolací súd v prvom rade poznamenáva, že vec preskúmaval podľa ustanovení uvedených v zákone č. 160/2005 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý zákon nadobudol účinnosť dňom 01.07.2016 a to vzhľadom na ust. § 470 ods. 1, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti s tým, že účinky procesných úkonov uskutočnených do 30.06.2016 ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP). Zároveň súd v odôvodnení prispôobil terminológiu novej právnej úprave.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podali včas strany v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 CSP), proti rozhodnutiu, ktoré možno podať týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a napadnutý rozsudok ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP) a to z nasledovných dôvodov:

9. Súčasťou odvolania žalobkyne bol aj návrh na zmenu žaloby a to v zmysle ust. § 95 O. s. p. (účinného do 30.06.2016) pokiaľ ide o príslušenstvo pohľadávky t.j. úroky z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 796,56 eur za čas omeškania od 01.03.2013 do zaplatenia s tým, že za čas omeškania do 28.02.2013 úroky z omeškania nežiada. Dovtedy uplatňovaný nárok predstavoval poplatok z omeškania 0,5 promile denne zo sumy 796,56 eur od 01.01.2010 do zaplatenia. Odvolací súd navrhovanú zmenu žaloby nepripustil, pretože výsledky doterajšieho konania, v ktorom nebol počiatok omeškania a výšky úroku predmetom konania a dokazovania pred súdom, nemôžu byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Nejde preto iba o prekvalifikovanie uplatneného príslušenstva konania. Pripustenie zmeny žaloby v priebehu odvolacieho konania, ktorou bol uplatnený nový nárok, by vo svojich dôsledkoch znamenalo, že výsledky doterajšieho dokazovania by boli zmarené, lebo odvolací súd by konal a rozhodoval o novom nároku, ako súd prvého stupňa. V tejto súvislosti zároveň odvolací súd dodáva, že nová právna úprava účinná od 01.07.2016 nedáva podľa ust. § 371 CSP možnosť zmeniť žalobu so súhlasom súdu v odvolacom konaní.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedli v rámci odvolacieho konania tak žalobkyňa ako aj žalovaná konštatuje, že súd prvej inštancie po predchádzajúcom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Okresný súd citoval správne právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoj právny záver. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd preto dospel k záveru, že skutkové a právne závery súdu prvého stupňa nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a aj odôvodnenie rozsudku okresného súdu ako celok spĺňa všetky kritéria kladené na zákonné rozhodnutie (§ 157 ods. 2 O. s. p.), keďže prvostupňový súd sa dôsledne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli v prejednávanej veci rozhodujúce.

11. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalobkyne a žalovanej uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie predchádzajúcim vydaním napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. Žalobkyňa v odvolaní napadla výrok o čiastočnom zamietnutí žaloby považujúc pohľadávku z titulu nájomného za mesiace január a február 2009 za nepremlčanú.

13. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie pri posúdení premlčania nároku žalobkyne uplatnený za január a február 2009 správne vyhodnotil ako premlčaný. Z napadnutého rozsudku vyplýva, že splatnosť nájomného bola s poukazom na čl. III. nájomnej zmluvy dojednaná 2 mesiace vopred do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred, teda za 1/2009 bola žalovaná povinná zaplatiť nájomné do 25.11.2008 a za 2/2009 do 25.12.2008. Žalobný návrh bol podaný na súde dňa 23.01.2012 a pri aplikácii 3-ročnej premlčacej doby v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka bol teda za jednotlivé mesiace január a február 2009 nárok premlčaný. Okresný súd sa preto vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovanej správne zaoberal a na túto prihladol.

14. Žalovaná sa v odvolaní nestotožnila s právnou kvalifikáciou veci majúc za to, že hoci nie je možné aplikovať ust. § 685 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o nájom iba časti bytu a nie bytu ako celku, ale v zmysle ust. § 853 Občianskeho zákonníka na daný nájomný vzťah treba použiť ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy obsahom a účelom im najbližšie. S uvedeným súvisela aj absencia podstatnej náležitosti zmluvy - výšky dojednaného nájomného.

15. Odvolací súd nepovažoval odvolanie žalovanej za dôvodné. Okresný súd totiž pri závere vychádzal z právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v uznesení č. k. 8Co/63/2015-290 zo dňa 30.09.2015, podľa ktorého mal na daný prípad aplikovať ust. § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti uviedol, že predmetom právneho vzťahu (v zmysle § 118 ods. 2 Občianskeho zákonníka) nájmu bytu upraveného v ust. § 685 a nasl. Občianskeho zákonníka je byt ako celok; vymedzenie bytu ako predmetu občianskoprávných vzťahov v zmysle ust. § 118 ods. 2 Občianskeho zákonníka pritom zásadne predpokladá právoplatné rozhodnutie stavebného úradu o tom, že súbor miestností (popríklad jednotlivá miestnosť) je spôsobilý na trvalé používanie a je určený na trvalé bývanie. Predmetom nájmu môže byť aj časť veci napr. bytu, domu, podniku a pod. V danom prípade bola predmetom nájmu jedna obytná miestnosť užívaná žalovanou, ostatné miestnosti - kuchyňa, WC, kúpeľňa a chodba boli užívané spoločne oboma účastníkmi konania, teda podľa odvolacieho súdu časť bytu. V takomto prípade sa však neaplikujú ust. § 685 a nasl. Občianskeho zákonníka o nájme bytu ako celku, ale ust. § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka o nájomnej zmluve. Konkrétne podľa ust. § 663 Občianskeho zákonníka, nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky. Došlo tak k vzniku platnej nájomnej zmluvy obsahujúcej dosiahnutie dohody o predmete nájmu (individuálne určenej veci) a odplate za užívanie a o dobe nájmu.

16. Žalobkyňa odvolaním napadla aj výrok o trovách konania. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie vec správne právne posúdil v zmysle ust. § 142 ods. 2 O. s. p. V tejto súvislosti poukazuje na rozsudok NS SR sp. zn. 1 M Cdo 1/2004 zo dňa 27.04.2004 podľa ktorého „procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky (v úrokoch z omeškania) nemožno v odôvodnení prípadoch (pri rozhodovaní o náhrade trov konania) považovať za „neúspech v pomerne nepatrnej časti“ podľa ust. § 142 ods. 3 O. s. p., ale „čiastočný úspech“ v zmysle ust. § 142 ods. 2 O. s. p.

17. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

18. Vychádzajúc z ust. § 396 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo nakoľko pomer úspechu a neúspechu strán je zhruba rovnaký.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) - 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).